

Parochiële feestavonden met zilveren feestrevue

„Hoe het groeide” in Breezand

BREEZAND — Toen de feestcommissie in Juni 1953 met plannen kwam, om Parochie-avonden te organiseren tijdens 't zilveren Parochiefeest, waren deze plannen nog zeer vaag en onomlijnd. Ja, een soort kroniek of „levensrijm” over de parochie-groei leek wel wat. Een stukje muziek er bij, nou, dat zou wel goed komen. Maar dat er zo'n prachtige revue uit zou groeien, dat had niemand durven verwachten.

En zo sprak ook de Z.E. Heer pastoor in zijn dankwoord, toen 't doek voor de laatste maal dichtschloof!

Voordat we u in 't kort iets van deze magnifieke revue vertellen, moeten we enkele namen aan de vergetelheid ontrukken — namen van harde werkers, medespelenden, enfin, namen van hen, die op enigerlei wijze tot het succes van deze revue „Hoe het groeide” bijdroegen.

Om te beginnen vooral de heer W. Langelaan, die de meeste gegevens uit de beginperiode verstrekte. Verder natuurlijk de samensteller van de tekst: de heer D. Stellingwerf te Anna Paulowna. Dan natuurlijk de regisseur de heer G. Weijers, die met de uitvoering van deze revue niets dan eer inlegt. Een dergelijk resultaat mag gerust hoog geroemd worden.

Naast zijn rusteloos werken, dankt hij zijn succes natuurlijk mede aan het enthousiaste spel en de schone zang van de leden van het toneelgezelschap „Sans Souci” en het Congregatiekoortje.

Maar goed, de regisseur moest de zaak toch tot een geheel vormen; en dat is prachtig gelukt.

En een revue loopt dan pas goed, als muziek en verlichting aangepast zijn. Daarom verdienen woorden van lof de heer J. Kloosterman, pianist en de heer Kossen uit Anna-Paulowna, gastspeler, op de viool.

En wat de verlichting betreft, daarvoor zorgde P. van Gendren. Die wisselende lichtkleuren deden het best!

En nu willen wij speciaal noemen de, toneelknecht, die meestal zwaar werk heeft, maar weinig opvalt: Jan Pranger! Die heeft wat afgezwoged, om alles tot in de puntjes te krijgen.

En alles was in de puntjes: het decor, de costuums, de grimage (van Polman), enfin, ieder was volledig voldaan!!

De opening. De eerste parochieavond zou beginnen. De zaal was vol. Spanning heerste achter de coulissen, nieuwsgierigheid in de zaal: „Wat zou men te zien krijgen?”

De Eerw. Father Thijssen opende, zoals bij elke plechtigheid in de afgelopen dagen, ook hier en heette jubilaris en familie, de Z.Eerw. Heer pastoor C. Vis, te Anna Paulowna, de Eerw. Zusters, leden van Eeren Feestcomité, speciaal de heer Kossen, die belangeloos voor vioolspel zou zorgen, in één woord allen welkom.

Het welkomstlied had toen al geklonken en

„Hoe het groeide” kon beginnen.

Het openingslied klonk keurig, waarna twee figuren, Thomasvaer en Pieternel, 't woord namen. Zij verbonden steeds de verschillende scènes met hun „rijmpriet” en zij gaven in feite de hele parochiekroniek op rijm weer. Een heel karwei, maar 't ging best.

De eerste scène gaf één van de voorvergaderingen te zien, in de schuur van de heer P. Timmer, in de jaren '26-'27. Daarna werd een fragment uit het terecht beroemde „Cecilia-zangspel ge-

ven en, na weer tekst van Th. en P. — werd er een „Kerkbollenveiling” gehouden. Dat gaf me een gelach, vooral toen de jonge Wormsbecher van toen, druipnat 't toneel opkwam, met 'n kistje sigaren onder de arm!

't Pittige liedje van de „Bloembol-bollebozen” deed 't zeer goed en 't refrain werd enthousiast door de volle zaal meegezongen.

In de pauze keek men elkaar 'ns aan in de zaal: nou, wie had dat durven denken! Unaniem was de mening: Prachtig!

Vanaf 1936....

Thomasvaer en Pieternel volgden met 't jaartal 1936.... en kwamen toen op de muziek.... ja, en waar was toch „Semper Avanti” gebleven? Geen nood, 't gordijn opende zich en 3 Hawaïan-meisjes tokkelden op hun gitaar een 3-tal nummertjes.

Na de oorlogstoestand gememoereerd te hebben, onthulden ze zelfs, dat de R.K. pastorie kraaminrichting was geweest in de laatste oorlogswinter. Natuurlijk moest dat vertoond worden en dus zagen we Janus Tulp de

„inrichting” bezoeken. 't Slot was natuurlijk anders en onverwacht dan gedacht.

Een dol stukje Prachtig gedeclameerd werd er door L. Kolster! Op 't vorige priesterfeest werd ook gedeclameerd, maar deze „Hulde aan het priesterschap” en „De Priester” van G. Gezelle, overtroffen o.i. de declamatie van toen.

Juist op dit parochie-, op dit priesterfeest mag een dergelijk eerbetoon aan de pastoor niet ontbreken. Daarom wilden we deze naam even speciaal noemen. Dat zal het gezelschap in het geheel wel weten te appreciëren.

En dan dat „Klokkenlied”. Ze hadden er heel wat minder goeds van gezegd, Th. en P., maar nu: „Breezand is nu weer bij de tijd”

Op het toneel stond de toren met wijzerplaat en 8 meisjes zongen een liedje op de klok. (Herinnert u zich nog dat vriende paartje — die huismoeders, Jan Mosch?) En ineens flopte de wijzerplaat aan, helder-lichtend! Dit was een scène met verrassende vondsten!

Niet Th. en P., maar twee „nette burgerjuffrouwen”, zoals de tekst van Stellingwerf aan-

gaf, verschenen nu op 't proscenium: de dames Babbel en Keuvel!

Nou, nou, juffrouw, wat werd er gelachen, gegierd, gebruld!!! Dat was 'n zwaar stuk, dames. Maar alle eer hoor!

Tenslotte spraken Th. en P. nog enkele wensen uit voor de volgende kwarteeuw parochieleven en kondigden de finale aan Ook die was schitterend.

Een opengaande bloem verzinnebeelde de bloei en groei van het parochieleven.... en successievelijk riepen Th. en P. toen alle verenigingen e.d. op 't toneel

die in die afgelopen 25 jaar tot stand kwamen, zodat uiteindelijk 't hele toneel vol stond in keurige kledij, in keurige opstelling.

't Gehele ensemble zong toen nog een slotlied en een daverend applaus beloofde de revue-artisten voor deze prachtige avond.

De Z.E. Heer jubilaris, pastoor J. G. Verhoeff, sprak egn

kort dankwoord.

Z.E. zeide, zeldzaam verrast te zijn geweest. Hij prees de taaië volharding en 't doorzettingsvermogen. Hij was blij om de pracht cultuur, die onder zijn jonge volkje gegroeid was. Z.E. dankte

de goede God voor alles wat bereikt was en dankte alle medewerkers!

Zonder namen te noemen, wilde de jubilaris de grote initiatiefnemers roemen en de fijne „spirit”, die onze jonge mensen bezielt!

Een zeer gezellig samenzijn besloot de parochieavond. En zelfs de Z.E. jubilaris bleef geruime tijd bij dit „gezellig samenzijn” met zijn familieleden.

Voor zijn vertrek werd father Thijssen nog eens toegezongen en ook de feesteling zelf.

„The White Stars” begeleidden nog geruime tijd de dans van de vele danslustigen!

En nu tot slot:

Hedenavond om half acht begint de 3de parochie-feestavond. Tracht op tijd aanwezig te zijn en houdt u aan de ordemaatregelen. Dan kunt u verzekerd zijn van een fijne, op hoog peil staande avond, in gezellig parochieel verband.

En wegens de overgrote belangstelling wordt a.s. Vrijdag nog een extra-avond gegeven.

Kaarten hiervoor zijn te verkrijgen bij G.Berbee, Zandvaart 192, tel. 233.